

DECIZIA nr. 58/2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
catre **X**
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 89383/09.12.2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti cu adresa, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 89383/09.12.2014, cu privire la contestatia formulata de catre societatea nerezidenta **X**, cu sediul in Germania, **X**, CUI **X**, reprezentata de S.C. **X**, in baza procurii din 17.01.2014, cu sediul in Bucuresti, str.**X**.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti nr. 84841/24.11.2014, il constituie Deciziile de impunere pentru persoane impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene, nr. **X** si nr. **X**, prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de **X** lei (**X** + **X** lei) reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin.(1), art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată si pct. 3.7 din Ordinul 2906/09.11.2014 privind Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să se pronunte asupra contestației formulată de catre societatea nerezidenta **X**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. Organele fiscale din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti, au emis Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. **X** si nr. **X**, pentru societatea nerezidenta in cauza, prin care au fost stabilite dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma totala de **X** lei (**X** lei + **X** lei).

Societatea nerezidenta **X** a depus deconturile cu optiune de rambursare la lunile aprilie si mai 2013 si anume prin DNOR nr. **X** si DNOR nr. **X**, fiind initiata actiunea de inspectie fiscala partiala pentru deconturile de TVA, de catre Directia Regionala a Finantelor Publice Brasov, in baza delegarii de competenta nr. **X**. Astfel a fost incheiat in acest sens de catre inspectorii fiscali RIF **X**, privind modul de constituire, inregistrare si raportare in deconturi de TVA a societatii nerezidente.

Prin dispozitia privind masurile stabilite de organul de inspectie fiscala nr. **X** s-a dispus corectarea decontului de TVA aferent lunii iulie 2012 si corectarea optiunii de rambursare din deconturile cu aceste optiuni pentru care nu a fost efectuata plata TVA.

II. Prin contestatia formulata, societatea nerezidenta **X**, inregistrata la Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti sub nr. 84841/24.11.2014, solicita anularea in totalitatea a Deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. **X** si nr. **X**, prin care au fost stabilite dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma totala de **X** (**X** lei + **X** lei), instituite in sarcina sa.

Contestatorul invoca urmatoarele motive de admitere a contestatiei:

Conform RIF-ului nr. X, intocmit de catre organele fiscale, din cadrul Directiei Generale Regionale a Finantelor Publice Brasov societatea a fost supusa unui control fiscal cu privire la TVA aferenta perioadei 15.03.2012 – 31.05.2013, nefiind stabilite obligatii fiscale cu privire la TVA si nici penalitati sau dobanzi de intarziere in sarcina sa.

Societatea mentioneaza faptul ca, sumele cuprinse in Deciziile referitoare la obligatiile accesorii de plata au fost comunicate, cu mult timp dupa data incheierii raportului de inspectie fiscala, iar accesoriile reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA, fac referire la deconturile depuse in perioada in care societatea a fost deja supusa inspectiei fiscale, astfel in RIF nu au fost evidentiata in sarcina societatii nicio suma de plata cu privire la TVA si nici dobanzi/penalitati de intarziere aferente acesteia.

Fata de argumentele de drept si de fapt expuse societatea solicita **anularea in totalitate a actelor administrative atacate si exonerarea acesteia la plata creantelor bugetare accesorii** in suma totala de **X lei**, stabilite prin Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X si nr. X, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de catre contestatara, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a calculat corect accesoriile aferente TVA in conditiile in care societatea nerezidenta nu a efectuat plata TVA rezultata din deconturile de TVA depuse la organul fiscal.

In fapt, pentru societatea nerezidenta in cauza au fost emise Deciziile de impunere referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X si nr. X, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA, de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti.

Din analiza anexelor la deciziile de impunere contestate rezulta ca accesoriile contestate sunt aferente deconturilor de TVA depuse de societatea nerezidenta din care rezulta TVA de plata neachitata in termenul legal.

In drept, in conformitate cu prevederile art.119 art. 120 art. 120¹ din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Art. 119 Dobanzile si penalitatile de intarziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere.

(2) Nu se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligatii fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silita, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum si sumele reprezentand echivalentul in lei al bunurilor si sumelor confiscate care nu sunt gasite la locul faptei.

(3) Dobanzile si penalitatile de intarziere se fac venit la bugetul caruia ii apartine creanta principala.”

„Art. 120 Dobanzi

(1) Dobanzile reprezinta echivalentul prejudiciului creat titularului creantei fiscale ca urmare a neachitarii de catre debitor a obligatiilor de plata la scadenta si se

calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

„Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Potrivit dispozițiilor legale sus invocate pentru neachitarea la scadența a obligațiilor de plată se datorează accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere.

În speta sunt incidente și dispozițiile art. 147¹ alin. (1) din Codul fiscal care prevede:

„Art. 147¹ Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145 - 147.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

- societatea în cauză, a fost supusă unui control fiscal parțial pentru perioada 15.03.2012 - 31.05.2013 în vederea soluționării, DNOR nr. X și DNOR nr. X aferente lunilor aprilie și mai 2013;

- din analiza deconturilor de TVA, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în decontul lunii iunie 2012 un sold reprezentând TVA de plată la sfârșitul perioadei de raportare în suma de X lei;

- pentru soldul aferent lunii iunie societatea nu face dovada plății efective la bugetul de stat și nici nu a preluat în decontul lunii iulie 2012, soldul TVA-ului de plată, denaturând în acest sens soldul final al TVA;

- a fost emisă o Dispoziție privind măsurile stabilite de organul fiscal nr. X având în vedere neconcordanțele din luna iunie și iulie 2012, fiindu-i învederat faptul că are obligația de a rectifica Deconturile de TVA începând cu luna iulie 2012;

- după depunerea noilor deconturi de TVA societății i-au fost emise Deciziile de corectare a erorilor materiale aferente decontul de TVA pentru lunile iulie 2012 – mai 2013, comunicate sub semnatura la data de 18.02.2014;

- organele fiscale în baza RIF-ului X au constatat că, după corectarea deconturilor aferente perioadei iulie 2012 – decembrie 2013, contribuabilul înregistrează la data de 30.04.2013 și respectiv 31.05.2013 un sold TVA de plată în suma de X lei și nu unul de rambursat în suma X lei;

- așa cum rezulta și din fișa sintetică evaluată la data de 16.01.2014, pentru decontul lunii iunie 2012, contribuabilul nu a efectuat plăți astfel ca organul fiscal i-a închis debitul cu suma de rambursat înscrisă în decontul lunii aprilie 2012;

- obligațiile de plată în cuantum de X lei reprezentând TVA de plată aferentă lunii iunie 2012 a fost stinsă la data de 25.09.2012 când societatea în cauză a depus următorul decont cu sume de rambursat;

- obligatiile de plata in suma de X lei aferenta lunii iulie 2012, suma de X lei aferenta lunii septembrie 2012 si suma de X lei aferenta lunii octombrie 2012, reprezentand TVA de plata au fost stinse din suma de rambursat insrisa in DRAM scadenta la 25.09.2012;

- totodata societatea figureaza cu un debit aferent lunii noiembrie declarat prin decontul de TVA 300 nr.X, in suma de X lei acesta fiind stins partial din DRAM scadenta la 25.09.2012 astfel s-a diminuat cu suma de rambursat declarata prin decontul de TVA anterior mentionat iar pentru suma ramasa de plata de X lei au fost calculate accesoriile de la data scadentei 21.12.2012 pana la 18.07.2013;

- prin deconturile de TVA depuse societatea avea in ianuarie 2013 un debit in suma de X lei; pentru februarie 2013 un debit in suma de X; pentru martie 2013 un debit in suma de X lei si pentru luna aprilie 2013 un debit in suma de X lei;

- in fisa de evidenta pe platitor figureaza cu plata sumei de X lei la 30.04.2014 cu titlu de dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA;

- astfel organul de administrare fiscala in mod corect si legal a procedat la calculul accesoriilor aferente perioadelor evidentiata in anexele care fac parte integranta din Deciziile emise nr. X si nr. X reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

Societatea nu se poate prevala de existenta unui control fiscal, intrucat obligatiile de plata declarate, plata acestora intra in atributiile organului de administrare fiscala si se regasesc in evidenta fiscala, iar accesoriile aferente obligatiilor de plata declarate de societati se stabilesc si se urmaresc la plata de organul de administrare fiscala.

Sustinerea contestatiei vizand anularea accesoriilor nu poate fi retinuta in conditiile in care nu face dovada achitarii obligatiilor de plata stabilita in sarcina acesteia, datorand potrivit principiului de drept „accesoriile urmeaza principalul” si accesoriile aferente TVA motiv pentru care contestatia societatii urmeaza a se respinge ca neintemeiata.

În consecință, în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu pct.11.1 lit.a din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neintemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Astfel se va respinge ca neintemeiată contestația formulată de societatea nerezidenta X, împotriva Deciziilor de impunere pentru persoane impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene, nr. X si nr. X, emise de organele fiscale prin care s-au stabilit accesoriile aferente taxei pe valoarea adaugata in suma totala de X lei (X lei + X) lei.

Pentru considerentele aratate mai sus și în temeiul dispozițiilor art.119 art. 120 art. 120¹ art. 216 alin.1 coroborat cu pct.11.1 lit. (a) si pct. 3.7 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 147¹ alin. (1) din Codul fiscal si ale dispozițiilor art. 205 alin.(1), art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. (a) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de catre societatea nerezidenta **X**, impotriva **Deciziilor** de impunere pentru persoane impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene, **nr. X** si **nr. X**, referitoare la obligatiile de plata accesorii emise de organele fiscale din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti Bucuresti.

Prezenta decizie este definitiva în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestata, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.